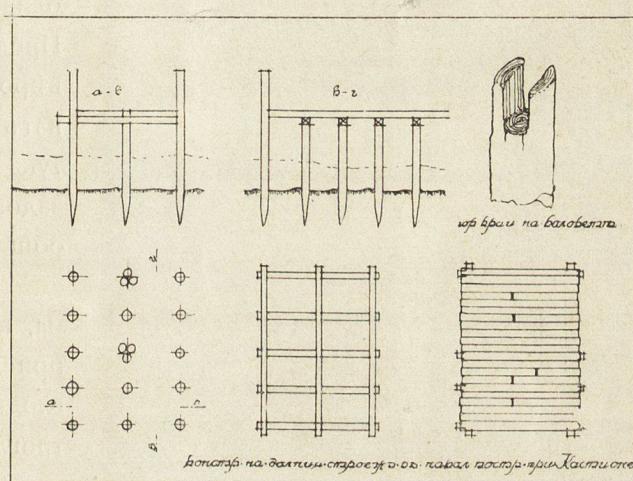

Коловетъ, които носятъ скарата, върху която се строи платформата, съ набити въ дъното на езерото въ редове. Броя на тези колове е грамаденъ тъй като съ носили върху си голъмата площ на цѣлото село. Така напримѣръ броя на коловетъ въ Цюрихското езеро, гдѣто е било нѣкога наколното село Обермайлентъ, е повече отъ сто хиляди. Коловетъ въ горната си частъ, надъ водата, съ били свързани по между си посредствомъ хоризонтални греди, които съ служили за подложки на идващата надъ него платформа. Тези греди лежатъ върху зарезаната вилообразно глава на кола, както е показано въ фиг. 9.

Върху подложните греди лежатъ други напречно положени валчести греди. Върху тяхъ се е правила глинена замaska, която е лежала на 1 до 2 м. надъ водната повърхнина. Върху тази платформа съ строени жилищата, които, по думитѣ на Херодотъ, съ имали въ дюшемето си дупки, съ капаци, презъ които съ се спускали обитателитѣ на колибите, било въ лодки било въ водата. Стенитѣ на колибите, които съ имали обикновено кръгла, и по-редко, четвъртията форма, съ били направени отъ плеть и измазани отъ двѣтѣ страни съ глина. Покрива е билъ покритъ съ слама. Така и сега съ построени селата на папуанските племена въ Хумболдовия заливъ, които въ 1827 год. пътешественика Дюмонъ Дюрвалъ открилъ: тѣ съ имали два реда колиби въ срѣдата на които се е намиралъ храма на племето.

Съобщаването на поселниците съ сушата е ставало съ лодки или съ мостове; последните се предполага, че съ били подвижни.

Археологическите изследвания на културните наслаги въ подножието на коловетъ показватъ на старинните произходъ на тези жилища: започватъ отъ неолитната епоха на каменния вѣкъ, тѣ съ просъществували като строителенъ обичай и въ епохата на металитѣ: медния, бронзовия, а отчасти се простиратъ до желѣзнния вѣкъ; на мястата сти-

Обр. 9. — Конструкция на долния строежъ на наклонните постройки въ Кастионе.